

שלמדנו שאדם שלא נשא הוא כמי שנחלק, וכשמתחברים זכר ונקבה, אז נעשים גוף אחד. נמצא שהם נפש אחת וגוף אחד, ונקרא אדם אחד. אז הקדוש ברוך הוא שורה באחד, ומפקיד רוח של קדשה באותו אחד.

ואלו נקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר. ומשום כך קדשים תהיו כי קדוש אני ה'. אשריהם ישראל שלא באר הדבר הזה במקום אחר, אלא בו ממש, שפתיב פי קדוש אני ה', כדי להדבק בו ולא באחר. ועל כן קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם. איש אמו ואביו תיראו וגו'. הרי שנינו שפרשה זו היא הפלל של התורה. מקיש יראת אב ואם לשבתותי. אלא אמר רבי יוסי, הפל אחד. מי שירא מזה, שומר את זה.

איש אמו, מה הטעם הקדים אמו לאביו ביראה? כמו שבארנו. אבל האם שאין רשות בידיה כל כך כמו אביו, (אבל באיראה, אמו – זו כנסת ישראל, ומשום שבה שורה היראה והיא נקראת יראת ה') הקדים את יראתה.

רבי יצחק אמר, מה פתוב למעלה? קדשים תהיו. בא אדם להתקדש עם אשתו כאחד, ממי הוא יותר שבח באותה קדשה? הנה אומר מהנקבה. משום כך איש אמו ואביו תיראו.

רבי יהודה אמר, איש אמו ואביו תיראו, כגון זה (בראשית ב) ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים. ובמקום אחר הקדים שמים לארץ. אלא להראות ששניהם כאחד נעשו. אף כאן הקדים אם לאב, ובמקום אחר הקדים אב לאם, להראות ששניהם כאחד השתדלו בו.

אימא דלית רשו בידהא כל כף פאביו (ס"א אבל תא חוי אמו דא כנסת ישראל ובגין דבה שריא יראה ואיהי יראת ה' אתקרי) אקדים דחילו דילה.

רבי יצחק אמר, מה כתיב לעילא, קדושים תהיו. אתי בר נש לאתקדשא באתתיה פחד. ממאן הוא שבחא יתיר בההיא קדשה. הוי אימא מנוקבא. בגין כף איש אמו ואביו תיראו.

רבי יהודה אמר, איש אמו ואביו תיראו, פהאי גוונא, (בראשית ב) ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים. ובאתר אתרא, אקדים שמים לארץ. אלא לאחזאה דתרווייהו כחדא אתעבידו. אוף הכא אקדים אימא לאבא, ובאתר אתרא אקדים אבא לאימא, לאחזאה דתרווייהו כחדא אשתדלו ביה.

ובגופא. בנפשא: לאדבקא דא בדא ברעותא חדא. ובגופא: כמה דאוליפנא דבר נש דלא נסיב, הוא כמאן דאתפליג, וכד מתחברן דבר ונוקבא, פדין אתעבידו חד גופא. אשתכח דאינהו חד נפשא, וחד גופא, ואקרי בר נש אחד. פדין קדשא בריף הוא שארי באחד, ואפקיד רוחא דקדושה בההוא אחד.

ואלין אקרון בנין דקודשא בריף הוא, כמה דאתמר. ובגייני כף קדושים תהיו כי קדוש אני יי'. זפאין אינון ישראל דלא אוקים מלה דא באתר אתרא, אלא ביה ממש, דכתיב פי קדוש אני יי'. בגין לאתדבקא ביה, ולא באתרא. ועל דא קדושים תהיו כי קדוש אני יי' אלהיכם.

איש אמו ואביו תיראו וגו'. (ויקרא יט) הא תנינן, דפרשתא דא כללא דאורייתא. מקיש דחילו דאבא ואימא לשבתותי. אלא אמר רבי יוסי, פלא חד, מאן דדחיל מהאי, נטיר להאי. איש אמו, אקדים אמו לאביו בדחילו מאי טעמא. כמה דאוקמוה. אבל

אימא דלית רשו בידהא כל כף פאביו (ס"א אבל תא חוי אמו דא כנסת ישראל ובגין דבה שריא יראה ואיהי יראת ה' אתקרי) אקדים דחילו דילה.

רבי יצחק אמר, מה כתיב לעילא, קדושים תהיו. אתי בר נש לאתקדשא באתתיה פחד. ממאן הוא שבחא יתיר בההיא קדשה. הוי אימא מנוקבא. בגין כף איש אמו ואביו תיראו.

רבי יהודה אמר, איש אמו ואביו תיראו, פהאי גוונא, (בראשית ב) ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים. ובאתר אתרא, אקדים שמים לארץ. אלא לאחזאה דתרווייהו כחדא אתעבידו. אוף הכא אקדים אימא לאבא, ובאתר אתרא אקדים אבא לאימא, לאחזאה דתרווייהו כחדא אשתדלו ביה.